

Keresetük alátámasztására a felperesek két alapvető jogalapra hivatkoznak.

Első jogalapjukban a felperesek azt állítják, hogy a határozat téves jogalkalmazást tartalmaz, mivel az Esso Société Anonyme Fran aise-re (a továbbiakban: Esso) kiszabott  rs g kiszámítását olyan módszerre alapozza, amely nem tükrözi azon kétségtelen tényt, hogy az Exxon és a Mobil közötti összeolvadás előtt az Exxonnak a paraffinviasz területén kifejtett tevékenysége nem járult hozzá a jogsértéshez. A felperesek előadják, hogy a megtámadott határozatban az Ess ra  gy szabtak ki  rs got, mintha az Exxon az összeolvadás előtt h t  ven át részt vett volna a jogsértésben, m g a megtámadott határozat elismeri, hogy ez nem állt fenn. Következésképpen a megtámadott határozat túlzott súlyt tulajdon t az Ess nak a jogsértésben, és sérti az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét, valamint az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 23. cikke (3) bekezdését és a 2006.  vi  rs gkiszab si ir nymutat t ⁽²⁾.

Második jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazást tartalmaz, azon állítása miatt, amely szerint a felperesek részvétele a jogsértésnek a paraffinviaszra vonatkozó részében csak 2003-ban  rt véget. A felperesek többek között azt állítják, hogy a megtámadott határozat nem felelt meg a Bizottságra háruló bizonyítási tehernek, amikor megállapította a felperesek a jogsértés paraffinviaszra vonatkozó részében való részvételének időtartamát. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a megtámadott határozat nem vonta le azokat a következtetéseket, amelyek azon kétségtelen tényből fakadóan s r ks gesek, hogy a felperesek nem vettek részt a 2003. február 27./28. után tartott „technikai  lesekben”, és azok eredményéről nem is t j kozatt k őket.

⁽¹⁾ A Szerződés 81.  s 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003 L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott  rs gok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006, C 210, 2. o.).

2008. december 15- n benyújtott kereset – Sasol és társai kontra Bizottság

(T-541/08. sz.  gy)

(2009/C 44/99)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Sasol Ltd (Johannesburg, Dél-Afrika), Sasol Holding in Germany GmbH (Hamburg, Németország), Sasol Wax International AG (Hamburg, Németország), Sasol Wax GmbH (Hamburg, Németország) (k pvisele k: W. Bosch, U. Denzel, C. von K ckritz  gyv de k)

Alperes: az Európai K zss gek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bírság semmisítse meg, vagy lényegesen cs kentsen jelentősen a Sasol Limited, Sasol Holding in Germany GmbH, Sasol Wax International AG  s Sasol Wax GmbH társaságokkal szemben a határozat 2. cikkében kiszabott  rs got;
- az Elsőfokú Bírság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

E kérelem az EK 230. cikk értelmében az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2008. október 1- n hozott C(2008) 5476 végleges bizottsági határozat (COMP/39.181. – Paraffinviasz  gy) részleges megsemmisítését kéri a felperesek tekintetében.

E határozatban a Bizottság  gy találta, hogy a paraffinviaszok és parafing cs néhány gyártója 1992 és 2005 között egy kartellt működtetett, amelynek keretében rendszeres találkozókat tartottak, árakkal kapcsolatos tárgyalások, piacok és/vagy ügyfelek felosztása, és a németországi végső fogyasztóknak eladott paraffinviaszok és parafing cs tekintetében üzleti szempontból érzékeny információk cseréje végett.

A felperesek az alábbi jogalapokra és fontosabb érvekre alapítják kérelmüket:

A felperesek szerint a Bizottság tévesen állapította meg a Sasol Limited (a Sasol group anyavállalata), a Sasol Holding in Germany és a Sasol Wax International AG társaságok felelőségét a „közös vállalat időszakának” tekintetében (1995. május 1.  s 2002. június 30. között). A felperesek  gy érvelnek, hogy a Bizottság azon feltételezése, miszerint a Sasol Limited (a Sasol Holding in Germany leányvállalatán keresztül) meghatározó befolyást gyakorolt a Schümann Sasol International AG-ra, a Bizottság számára rendelkezésre álló bizonyítékok nyilvánvalan helytelen mérlegelésének minősül.

A felperesek ezenkívül arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen állapította meg a Sasol Limited, a Sasol Holding in Germany és a Sasol Wax International AG társaságok felelőségét a „Sasol időszak” tekintetében (2002. július 1.  s 2005.  prilis 28. között).  gy érvelnek továbbá, hogy a Bizottság nem megfelelő jogi kritériumot alkalmazott, és figyelmen kívül hagyta a Sasol ⁽¹⁾ által annak alátámasztására szolgáltatott bizonyítékot, mely szerint a Sasol Wax a piacon önállóan járt el, ami ekképpen megd nten  az anyavállalat felelőségének v elm t.

Ráadásul a felperesek  gy érvelnek, a Bizottság tévedett, amikor nem állapította meg a VARA egyetemlegesen felelőségét a „Schümann időszak” tekintetében (1992. szeptember 3.  s 1995.  prilis 30. között). A jogsértésekben résztevő j galany felett ellen rz st gyakorló VARA ⁽²⁾ felelőségének megállapítása helyett a Bizottság a felelőség  g z t k z r lag a Sasolnak tudta be, veszélyeztetve  gy a Sasol VARA elleni jogorvoslati lehetőségeit.

A felperesek kifejtik, hogy a Bizottság további nyilvánvaló hibákat vétett a Sasollal szemben kiszabott bírság alapösszegeinek meghatározásakor, amikor helytelenül növelte a figyelembe veendő forgalmat, beleértve olyan termékekkel kapcsolatos forgalmat is, amelyekre a jogsértés nem vonatkozott közvetlenül vagy közvetetten az 1/2003/EK rendelet⁽¹⁾ 23. cikke (2) bekezdésének 1. pontja értelmében. A Bizottság tévesen alkalmazta a jogot továbbá amikor nem megfelelő módszert választott az alapösszegek olyan esetekben történő meghatározásához, amelyekben a bírságot kiszabó határozat különböző jogsértési időszakok tekintetében különböző címzettekre vonatkozik.

Továbbá előadják, hogy a Bizottság tévedett, amikor a parafinviaszok vonatkozásában a Sasol vezető szerepét állapította meg, és – túlzó és aránytalan módon – tévesen emelte a Sasollal szemben kiszabandó bírság összegét 50 %-kal.

A felperesek ezenfelül úgy érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül mulasztotta el alkalmazni az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésében meghatározott 10 %-os felső határt, és megsértette a személyes jogi felelősség elvét, amikor nem mérsékelte az ezen időtartamra kiszabandó bírságot – a felperesek szerint a jogsértésben résztvevő társaságot ténylegesen irányító – Schümann úrnak betudható forgalom 10 %-ában.

Végezetül a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévedett, amikor nem biztosított teljes mentességet a Sasolnak a bírság azon bizonyos részeit illetően, amelyek esetében a Bizottság elsősorban a Sasol által – utóbbi Bizottsággal való együttműködésének keretében – önként szolgáltatott bizonyítékokra támaszkodott.

(1) Eltérő megjegyzés hiányában a Sasol csoport azon vállalkozásaira vonatkozik, amelyek állítólag részt vettek a kartellben.

(2) A Hans-Otto Schümann GmbH & Co KG kétharmadát közvetetten megszerző Schümann Sasol International AG közös vállalkozás partnere, a Sasol Ltd-vel együtt.

(3) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2008. december 3-án benyújtott kereset – Evropaïki Dynamiki kontra ECHA

(T-542/08. sz. ügy)

(2009/C 44/100)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athén, Görögország) (képvi-

selők: N. Korogiannakis, P. Katsimani és M. Dermizakis ügyvédek)

Alperes: Európai Vegyianyag-ügynökség

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Vegyianyag-ügynökségnek a felperes ECHA/2008/24 sz. „Vegyianyag-biztonság értékelő eszköz fejlesztése” tárgyú nyílt közbeszerzési eljárásban (HL 2008/S 115-152918) benyújtott ajánlatát elutasító határozatát, amelyet a felperessel a 2008. szeptember 25-én kézhez vett, keltezés nélküli levélben közöltek, valamint az ECHA összes ezt követően hozott határozatát, ideértve a szerződés nyertes ajánlattevőnek történő odaítéléséről szóló határozatot;
- kötelezze az ECHA-t a felperes által a szóban forgó közbeszerzési eljárás miatt elszenvedett károk megtérítésére 1 500 000 euró összegben;
- az ECHA-t kötelezze a felperes jelen keresettel kapcsolatban felmerült jogi költségeinek viselésére e kereset elutasítása esetén is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a felperes az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) határozatának megsemmisítését kéri, amelyet a 2008. szeptember 25-én levélben közöltek vele, amely levélben tájékoztatták arról, hogy az ECHA/2008/24 sz. „Vegyianyag-biztonság értékelő eszköz fejlesztése” tárgyú közbeszerzési eljárásban (HL 2008/S 115-152918) benyújtott ajánlatát nem fogadták el, és a szerződést a TRASYSA-nak ítélték oda.

A felperes arra hivatkozik, hogy a bírálóbizottság több értékelési hibát követett el a bírálati szempontokkal kapcsolatban, így az ajánlatkérő állítólagosan alapvető közbeszerzési szabályokat és alapelveket sértett meg. Ezen túlmenően a felperes azzal érvel, hogy az ECHA visszaélt hatáskörével az ajánlatok elbírálásakor, megsértette a költségvetési rendelet előírásait és/vagy az átláthatóság, valamint az egyenlő bánásmód elvét, továbbá határozatát nem egyértelmű kifejezésekkel, illetve elégtelenül indokolta. Végül a felperes állítása szerint az alperes megsértette a 478/2007/EK, Euratom bizottsági rendelet⁽¹⁾ 158a. cikkéből eredő azon lényeges eljárási szabályt, amely a nyertes ajánlattevővel való szerződéskötés előtt várakozási időszakot ír elő. A felperes állítása szerint az alperes szándékosan késleltette a felperes tájékoztatását annak érdekében, hogy a nyertes ajánlattevővel kötendő szerződést azelőtt aláírhasssa, hogy a felperes észrevételeket tehetett volna, ezáltal ellehetetlenítve a várakozási időszak értelmét és célját.

A felperes emellett pénzbeli kártérítést követel 1 500 000 euró összegben, amely megfelel azon becsült nettó nyereségnek, amelyet a felperes akkor érhetett volna el, ha a fent említett közbeszerzési eljárásban a szerződést neki ítélték volna oda. A felperes kártérítési kérelme alátámasztására azzal érvel, hogy magánszemélyeket védő magasabb szintű jogi norma kellően